

Paulaharju-juhlan jälkikaikuja.

Martti Haavion pakinoilla.

Hengeltään ainutlaatuisen lämpimäksi muodostui lauantainen muistojuhla Samuli Paulaharjun haudalla. Olisi kannattanut vielä useammankin ihmisen aloittaa sapattinsa hieman tavallista aikaisemmin ja suunnata kulkunsa hiljaiseen kalmistoon. Kaikki se, mitä haudalla sanottiin, valaisi kauniilla tavalla keskuudestamme poistuneen suuren vaeltajan elämäntyötä.

Paulaharjun perhe oli paljastustilaisuuden jälkeen kutsunut kirjailijakotiin kaikki pitkämatkaiset lähetystöt sekä professori Paulaharjun työtä lähinnä olleiden oululaisyhteisöjen edustajia, ja perheystäviä, jotka omaisten piirissä saivat viettää unohtumattoman iltapäivähetken. Ystävien puolesta käytti puheenvuoron professori Valter J. Snellman puhuen tämän kodin meitä kaikkia velvoittavista perinteistä. Se, mitä hän mainitsi Paulaharjun henkisen työpajan säilyttämisestä sellaisenaan, muistomerkkinä jälkipolville, tulee luonnollisesti päivänkohtaiseksi aikojen kuluessa. Toivomme kaikki, että tämän työhuoneen toinen valtija, rouva Jenny Paulaharju, joka kaiken aikansa on omistanut keskeneräiseen kokoelmien järjestämiseen, puhtaaksikirjoitukseen ja omintakeiseenkin muistiinpanojen jatkamiseen, saisi voimia vielä kauan pitää tässä kirjapyhätössä yllä hengen liekkiä!

Samuli Paulaharjun elämäkerta valmistuu kaikesta päättäen tulevan vuoden jouluksi, ei siis ensi jouluksi. Nimimerkillä oli juhlan yhteydessä tilaisuus lyhyeen keskusteluun tri Martti Haavion kanssa, jolloin tri Haavio kertoi elämäkerta-ainehiston olevan suurin piirtein koossa, niin että kirjoitustyöhön ryhtymistä lähiaikoina voisi ajatella. Samoin on hän tehnyt kaikkivälttämättömiksi havaitsemansa matkapaitsi Kurikka, syntymäpitäjä, on vielä käymättä. Tämän jälkeen edellyttää työ tietenkin rauhallista viimeistelykautta, minkä toivottavasti taas tuleva kesä jolloin tri Haavio on vapaa kaikista virkatoimistaan, tuo tullessaan. Kustantaja on luonnollisesti Söderström. Muistaen Paulaharjun tyyliä ja ajatellen Haavion omaa elävää esitystyyliä voimme odottaa tästä elämäkerrasta jotain aivan erikoista!

— — —

Yksi soraääni tässä oululaisten mieltä kohottaneessa juhlassa oli, jos nyt niin voi sanoa, sillä sorahdus aiheutuu pikemminkin siitä, ettei mitään ääntä tässä tapauksessa kuulunut. Oulun kaupunki loisti poissaolollaan. Meillä kaupunkilaisilla on totisesti oikeus kysyä olemmeko velvolliset vaieten nielemään tällaisetkin häpeäpillerit! Mutta mitään kummallista tässä kaikessa ei ollut, sillä muistakaamme taas, että on puhe Oulustamme, joka tämänkaltaisissa asioissa melkein järkiään herää liian myöhään, jos herää. Kukahan tästäkin huolimattomuudesta kantaa vastuun?

P a n u.